De ce nu răspunde conducerea colectivului Dinamo București?

Au trecut 17 zile de cînd în ziarul nostru a apărut nota *„Intrebări care-și așteaptă răspuns"*, în care se cerea conducerii secției de fotbal Dinamo București să explice rușinoasa comportare în întîlnirea de tristă aducere aminte de la Sofia, cînd a fost învinsă cu 8—1.

Răspunsul se lasă încă așteptat. Mai mult chiar. Am aflat că conducerea secției de fotbal a colectivului Dinamo București a refuzat pînă azi să se prezinte în fața Biroului Comisiei Centrale de fotbal pentru a da lămuririle necesare.

Intrebăm din nou: cred tovarășii din conducerea acestei secții că atitudinea lor este admisibilă? Socotesc ei, oare, că este mai bine ca zecile de mii de entuziaști simpatizanți ai lor, sutele de mii de iubitori de fotbal și de sport din întreaga țară care au sperat într-un rezultat onorabil, să nu afle care este vina jucătorilor, a antrenorilor sau chiar a conducerii?

Rezultatele bune obținute de echipa Dinamo-București în întîlnirile din campionat merită aprecieri pozitive. Dar pot ele, oare, să reprezinte un răspuns față de comportarea sub orice critică de la Sofia?

Povestea cu struțul care își ascunde capul în nisip crezînd că astfel este salvat e atît de veche încît nu se poate ca tovarășii din conducerea secției de fotbal Dinamo București să nu știe și ei că o astfel de atitudine mai mult strică decît ajută.

Toți cetățenii patriei noastre cunosc Hotărîrea Consiliului de Miniștri care prevede că la orice critică în presă trebuie să se răspundă în termen de cel mult 10 zile. Cei ce conduc treburile acestei echipe de fotbal nu cunosc această hotărîre sau consideră cumva că ei sînt scutiți de a răspunde criticilor publice?

Părerea noastră este că atitudinea acestor tovarăși poate fi calificată ca dispreț sau ca lipsă elementară de răspundere sau ca ambele la un loc.

Acum cerem conducerii Asociației de cultură fizică și sport „Dinamo" și tovarășului Adrian Petroșanu, secretarul asociației, — care a fost, de altfel, la Sofia, — să ne răspundă. Sutele de mii de cititori ai ziarului nostru și milioanele de iubitori ai fotbalului din această țară au dreptul la acest răspuns.

La încheierea semifinalelor campionatului republican de șah

Poate niciodată n-a fost atît de echilibrată și plină de surprize lupta în semifinalele campionatului republican de șah. Deținătorii locurilor fruntașe n-au putut fi cunoscuți decît în ultima rundă, atît în grupa de la București, cît și în cele din țară. Și, trebuie s-o spunem de la început, clasamentele finale ne arată că pentru viitoarea finală s-au calificat o serie întreagă de „out-sideri", în dauna celor care plecaseră favoriți. Nu vor fi văzuți în finală Costea, Setmeanu, Breazu, Crețulescu, Botez, Braunstein — ca să ne limităm la surprizele de proporții mai mari. In schimb, își vor face debutul ca finaliști: Pall, Pitpinic, Pavlov și A. Negrea.

Deși în fața importanței problemei calificărilor în finală lupta pentru primul loc propriu-zis a trecut... pe planul doi, totuși nu trebuie să neglijăm performanțele deosebite ale lui Drimer, Mititelu și Günsberger, care au arătat toți trei o formă excepțională și adevărate calități de învingător.

Cea mai senzațională eliminare este desigur aceea a lui Costea, căruia i-a lipsit o jumătate de punct pentru a se califica la Iași. De notat că maestrul gălățean a făcut numai remize în ultimele patru runde (cu Winkler, Kadar, G. Alexandrescu și Rădulescu). De altfel, la Iași a fost cea mai strînsă „sosire", trei locuri trebuind să fie determinate pe baza coeficienților Soneborn-Berger. Fără a încerca să redeschidem aci discuția asupra valabilității acestui sistem, notăm că „victimele" sale (Breazu, Menas, Neamțu și Costea) se pot plînge de o adevărată neșansă care le-a răpit acel minim necesar calificării. Oare n-ar fi totuși mai judicioasă — în viitor — organizarea unor partide de baraj pentru a rezolva problema egalităților?

Iată clasamentele finale în cele trei grupe:

BUCUREȘTI — **Drimer 14 (din 18 posibile), Negrea 12½, Pavlov și Urseanu 12, Reicher 11½, Voiculescu, Menas și Breazu 11, Crețulescu 10, Popa, Silberman și Botez 8½. Rozvan și Israel 7½, David 6½, Dascălu 5½, Varabiescu 5, Georgescu 4½, Rotaru 4.**

ORADEA — **Günsberger 12½ (din 18), Șuta, I. Szabo și Samarian 12, Pall și Gavrilă II 11½, Braunstein 10½, Seimeanu 10, Șuteu și Nacht 9, Karacsony 8½, Nagy 8, Mitrică 8, E. Szabo 7½, Șutiman 7, Mendelsohn 6½, Herman 6, Horvath 4½, Balogh 5 (retras).**

IAȘI — **Mititelu 14 (din 19), G. Alexandrescu și Pitpinic 13, Rădulescu, Halic, Radovici, Neamțu și Costea 12, Dunăreanu 10½, Winkler și Stanciu 10, Schlesinger și Kadar 8, R. Alexandrescu și Deneș 7½, Fischer 6½, Marcovici și Hübner 5½, Dumitrașcu 5, Weissman 3½.**

După turneul din Anglia al echipei C.C.A.

OBIECTIVITATE SAU NECUNOAȘTEREA REALITĂȚII

Presa noastră de specialitate, ca și presa cotidiană, a dat în coloanele ei amănunte în legătură cu desfășurarea turneului echipei de fotbal C.C.A. în Anglia. Cum era și firesc, cititorii au arătat un mare interes față de turneu, deoarece acesta era primul turneu al unei echipe romîne de fotbal în țara în care s-a născut minunatul joc cu balonul rotund. Pe bună dreptate a fost socotit acest turneu ca o confruntare a posibilităților celei mai bune echipe de fotbal din țara noastră.

Și este bine s-o spunem de la început: comportarea fotbaliștilor militari, calitatea jocului prestat, rezultatele obținute (cu toată înfrîngerea categorică din cel de al patrulea meci) au fost din cele mai bune. In această apreciere am ținut seama de toate condițiile în care s-a desfășurat turneul și de valoarea adversarilor.

Intr-adevăr, echipa C.C.A. a jucat pentru prima oară în nocturnă, în condiții specific englezești: teren moale, ceață, burniță. Prima întîlnire — în care a obținut un rezultat de egalitate cu Arsenal-Londra — a avut loc în prima zi după sosirea în Anglia, în urma unui voiaj obositor. Fotbaliștii militari au jucat în 12 zile 4 meciuri, trebuind să se deplaseze pentru fiecare meci în altă localitate, să doarmă în alt loc, ceea ce a sporit, firește, oboseala după eforturile cerute pe teren.

Cît despre adversari, nici nu mai e necesar să subliniem că aceștia au fost de valoare ridicată. Se știe, îndeobște, că echipele din prima ligă profesionistă a Angliei cuprind echipe puternice și de valori apropiate. Așa se explică desele schimbări în clasament și rezultatele care surprind pe neavizați. De pildă: Blackpool (o echipă fruntașe) a fost învinsă de Sunderland (penultima în clasament la 27 X) și încă la categoricul scor de 5—2; iar aceeași echipă fruntașe abia a învins cu 3—2 echipa Charlton, ultima clasată, în timp ce a învins cu 4—1 echipa Tottenham Hotspur. Și mai convingător este exemplul primei clasate Manchester United, care neînvinsă de la începutul campionatului a cedat echipei Everton (a 16-a în clasament) cu scorul de 2—5! La 27 octombrie (data cînd am putut face ultimul clasament exact) echipele cu care s-a întrecut C.C.A. ocupau următoarele locuri: Wolwerhampton Wanderer — locul 6; Arsenal — locul 9; Luton Town — locul 12 iar Sheffield Wednesday — locul 14 din 22 echipe.

Comportarea bună a echipei C.C.A. a fost pe larg subliniată de presa engleză. Și socotim că bine a făcut presa noastră că a redat, în parte, aceste aprecieri călduroase, care ne-au bucurat pe toți și au fost un motiv de justificată mîndrie. Credem însă că ar fi fost bine ca și după revenirea echipei în țară presa să continue să se ocupe de acest turneu reușit, căutînd a sublinia învățămintele fotbaliștilor militari care, firește, pot fi de folos general. In mică măsură acest lucru a fost făcut de presa de specialitate și într-un articol al ziarului „Elöre".

Să ne fie iertat însă faptul că nu putem fi de acord cu toate cele cuprinse în articolul „Mai multă obiectivitate" semnat de confratele Lazar Lazlo în ziarul Elöre. Nu putem fi de acord, pentru că tînărul nostru confrate pornește în aprecierile pe care le face de la premize false, luînd ca bază a valorii adversarilor întîlniți de C.C.A. situația din clasament, acum, cînd s-au desfășurat doar 15 din cele 43 meciuri ale campionatului primei divizii profesioniste. Pornind pe acest drum, autorul articolului amintit afirmă, în încheiere, că „din partea celei mai bune echipe romîne nu este un rezultat chiar așa de excelent ca din patru întîlniri cu echipe clasate în jurul locului 10 din clasamentul campionatului englez, să cîștige una, să facă două meciuri nedecise și să piardă una". Și mai departe: „Atunci să scrim într-un stil atît de entuziast ca Sportul popular, Uj Sport și alte ziare cînd C.C.A. va fi în stare să învingă Manchester United, Tottenham Hottspur, Blackpool și alte echipe într-adevăr cele mai bune din Anglia."

Echipa de fotbal C.C.A. la sosirea pe aeroportul din Londra

Cititorii își amintesc desigur că ziarul nostru, ca și restul presei, de altfel, s-a mulțumit să publice în special aprecierile elogioase ale presei engleze. Crede, oare, confratele de la la „Elöre", că nu era cazul să publicăm aceste aprecieri? De ce?

Este nimerit să redăm cîteva din ele. Iată, de pildă, ce scriau ziarele engleze după primul joc:

DAILY TELEGRAF: **„Dar Arsenal — întrecîndu-se pe sine — a reușit să scoată un meci egal cu redutabila formație romînească.**

DAILY EXPRES: **„Niciodată la noi în Anglia nu a fost așteptat un gol așa de mult ca acel cu care a egalat Arsenalul. In repriza a II-a C.C.A. a arătat că este o echipă mare".**

DAILY HERALD: **„In cazul cînd nu vor învinge C.C.A., „lupii" nu-și mai merită renumele, fiindcă pînă acum ei nu au fost bătuți de nici o echipă străină."**

Iar după victoria de la Luton, victorie obținută de echipa C.C.A. în condiții speciale, cu scorul de 4—3, după ce a fost condusă cu 3—0, ziarele engleze scriau:

DAILY EXPRES: **„Jocul lor excepțional, cît și controlul permanent al balonului au făcut ca romînii să prezinte o echipă cu o apărare foarte bună, cu o înaintare excelentă."**

DAILY TELEGRAPH: **„Romînii au arătat în timpul jocului o pregătire fizică deosebită, exactitate în acțiuni, un atac cum rareori se poate vedea în zilele noastre, chiar în Anglia."**

DAILY MIROR: **„Cît de rapizi și cît de minunați au fost, excepționali în toate compartimentele..."**

Intrebăm: Ar fi fost oare bine să nu publicăm astfel de aprecieri, doar pentru a ne posta pe poziția... „obiectivității"?

Astfel de elogii bucură, firește, nu numai pe orice sportiv, nu numai pe orice spectator, dar pe oricine vrea progresul fotbalului și al sportului din țara noastră. Sînt sigur că ele au bucurat și pe tovarășii de la „Elöre", și pe tov. Lazar. Dar se pare că acesta din urmă a fost foarte rău impresionat de înfrîngerea din ultimul joc. Amărît peste măsură de acel regretabil 0—5, el a pornit să teoretizeze în domeniul „obiectivității", nimerind greșit. Este drept că ziarul nostru a greșit atunci cînd a publicat în subtitlul știrii după ultimul joc — **„Wolwerhampton a cîștigat cu 5—0, scor la care a contribuit și arbitrajul părtinitor"** — lăsînd prin aceasta să se înțeleagă că aceasta ar fi cauza principală a înfrîngerii. Desigur că era bine să se fi subliniat valoarea ridicată a adversarilor, care nu au fost învinși niciodată — pe teren propriu — de o echipă străină și faptul că militarii au fost obosiți și au prestat un joc sub valoarea lor. Dar de aici pînă la diminuarea importanței rezultatelor de pînă atunci este o cale lungă.

Sîntem de acord cu autorul articolului din ziarul „Elöre" că „a învinge sau a realiza un meci egal cu oricare echipă din prima ligă profesionistă din Anglia — acasă la ele — este o performanță". Tocmai de aceea, ziarul nostru și toate celelalte au lăudat, pe bună dreptate, echipa militară. Nu e însă vina noastră dacă autorul articolului amintit se contrazice, numai după cîteva rînduri, afirmînd că „meciul nedecis cu Sheffield Wednesday este un rezultat slab".

Nu putem fi de acord nici cu afirmația că fotbalul englez care a intrat în ultimii ani în declin, ar căuta în momentul de față un drum de ieșire. Este drept că fotbalul englez a fost într-un început de declin în deosebi în ce privește echipa reprezentativă. Dar și aceasta se pare că a găsit „drumul de ieșire" din declin, de vreme ce ultimele rezultate sînt bune: Anglia — Brazilia 4—2 (la Londra); Anglia—Suedia 0—0 (la Stockholm); Anglia — R. F. Germană 3—1 la Berlin.

Cît privește rezultatele obținute de echipele engleze de club în întîlniri internaționale, se știe că acestea sînt din cele mai bune, mai ales cînd echipele engleze sînt gazde.

Dar, nu inexactitățile și contrazicerile din acel articol sînt importante. Important este faptul că paralel cu bucuria pe care ne-o produc rezultatele bune trebuie să învățăm din cele slabe sau rele. Și aici sîntem de acord cu tînărul nostru confrate.

Asta nu înseamnă că vom afirma că o echipă romînă a obținut un rezultat excelent doar atunci cînd va învinge în Anglia primele trei echipe engleze. Nu de alta, dar un meci nul cu Arsenal la Londra, echipă care a învins cu scorul de 3—1 pe Tottenham Hotspur, este — fără doar și poate — un rezultat excelent. Credem că este clar.

Lăudînd ce merită a fi lăudat și criticînd ce trebuie într-adevăr criticat, contribuim la ridicarea nivelului fotbalului din țara noastră, mai mult decît dacă am face teoretizări despre obiectivitate sau lipsă de obiectivitate.

TICU SIMION

Concursul pentru cea mai bună corespondență

Gînduri după primul an de activitate

„Atențiune, drepți! Tovarășe antrenoare, echipa feminină de handbal Știința I. P. București, cu efectivul complet, este gata pentru antrenament". Raportează căpitanul echipei Anca Drăganciu. Antrenamentul a început. Ca de obicei, mă așez pe bancă, lîngă tușe, și încep să urmăresc încălzirea. Fetele trec prin fața mea, una după alta făcînd diferite mișcări de gimnastică. Doina Bălan pare cam obosită; a venit direct de la cursuri. Se spune despre ea că are doar două pasiuni: chimia și handbalul.

★

Fără să vreau îmi vine să zîmbesc. Mi-am amintit de felul în care m-au privit ea și Coca Todirașcu la prima noastră întîlnire. Asta se petrecea cu vreo opt luni în urmă. Fusesem chemat la colectivul sportiv, unde tov. E. Zateș mi-a spus: „Tu ești handbalist, nu? De azi înainte, te ocupi de antrenamentele echipei de fete..."

După două zile, eram prezent la antrenament. Pe teren, 4—5 fete în treninguri se jucau cu o minge și, din cînd în cînd, îmi aruncau cîte o privire iscoditoare. M-am simțit obligat să-mi justific prezența: „Sînt delegat de colectiv, pe lîngă echipa dvs. Sper că vom conlucra cu succes".

Atunci, cele două fete mai înalte din flancul drept au tușit semnificativ. Incet, încet, însă, am început să ne cunoaștem mai bine, să ne obișnuim.

Și iată că, după aproape o lună, s-a ivit prima problemă serioasă. Inscrisesem echipa în campionatul raional. Se apropia începerea competiției și noi nu aveam „unsprezecele" complet. La antrenamente veneau multe amatoare de handbal dar efectiv nu ne puteam bizui decît pe 6—7 jucătoare.

Ce era de făcut? Am luat legătura cu responsabilii sportivi pe an de studii, am început să invităm amatoarele de handbal prin tot felul de afișe și anunțuri, iar fetele care practicau handbalul încercau să-și convingă colegele de frumusețea jocului. Pe de altă parte, catedra de educație fizică ne sprijinea, căutînd elemente cu aptitudini printre studentele din anul I și II. Așa au început să apară la antrenamente figuri noi: Viorica Cocheci, surorile Mirto, Marga Pavel și altele. Aveam acum un lot de 15 jucătoare.

A sosit și ziua începerii campionatului. Țin și acum minte ședința de la CCFS oraș cînd s-a făcut tragerea la sorți. Iată și primul meci! Emoții, firește. Repriza întîia: primele minute se scurg în tăcere deplină, pe teren și în tribune. Driblinguri stîngace, pași și pase greșite... La un moment dat, nu știu cum s-a făcut că Anca a scăpat de apărarea adversă, a ajuns în apropierea porții și a tras. Gol! Primul gol! Din momentul acela, totul a mers „ca pe roate". Fetele și-au intrat „în mînă" și scorul arăta că meciul a fost cîștigat detașat.

Am fost teribil de mîndru cînd m-am dus a doua zi la colectiv și am anunțat: „Primul meci, prima victorie". De atunci și pînă acum, la sfîrșitul campionatului, am avut ocazia să anunț colectivului numai succese. In clasamentul final, Știința Institutul Politehnic-București, a ocupat primul loc, promovînd în categorie superioară. Dar nu acesta este singurul rezultat pozitiv al primului an de activitate. Astăzi, jucătoare, antrenoare, conducător, formăm un colectiv sudat. In ceea ce gîndim sau facem, un singur lucru contează: echipa...

★

Incălzirea s-a terminat. Antrenoarea, tov. profesoară Niculescu, împarte fetele pentru un joc la două porți. E timpul să las gîndurile și să-mi caut fluerul căci, uite, iarăși voi avea de arbitrat o întîlnire „ca de campionat". Fetele — doar — activează în continuare. Și fac lucrul acesta intens, căci au de gînd ca și în următorul an de activitate handbalistică rezultatele lor să obțină calificativul „foarte bine".

E. FILIP
responsabilul secției de handbal de la Știința I.P. București